

РЕШЕНИЕ

№ 682

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Росен Димитров Гражданско дело №
20211100108454 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 562, ал. 5 изр. 2 Кодекс за застраховането.

Ищецът П. ХР. К., ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. А.М. Д. е придал против Г.Ф., гр. София, иск за заплащане на обезщетение за търпени неимуществени вреди – болки и страдания от телесни увреждания, настъпили в резултат на ПТП на 12.04.2019 г. в размер на сумата от 220 000 лв., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 12.04.2019 г. (датата на произшествието) до окончателното плащане, както и за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 7 184 лв. . – направени разходи за лечение, ведно със законна лихва от 12.04.2019 г. до окончателното изплащане.

Твърди, че виновен за катастрофата е водачът на т.а. с влекач марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. N **** и ремарке Семи Трейлър **** с рег. № ***** Г.С.Д., срещу когото се води наказателно производство.

Твърди, че управляваното от виновния водач МПС е имало валидна застраховката „Гражданска отговорност“, сключена със ЗД „Б.И.“ АД – застрахователна полица № УРИ 5785 опд-61, със срок на валидност от 15.08.2018 г. до 15.08.2019 г., като товарният автомобил е собственост на „СУПБЗН“ МВР, поради което на основание чл. 562, ал. 5, изр. 2 КЗ претенцията за обезщетение за вреди се завежда пред Гаранционния фонд.

Предявена е извънсъдебна претенция пред Г.Ф., която останала без уважение.

Твърди, че в следствие неправомерното поведение на водача на горния автомобил, довело до катастрофата, е получил: контузия на мозъка, кръвоизлив на челото, оток на мозъка, контузия на белите дробове, счупване на пето и шесто леви ребра и шесто дясно ребро, счупване на лява лопатка и на четвърти поясен прешлен. В периодите 12.04.2019 г. —

21.05.2019 г. и 02.07.2019 г. – 07.07.2019 г. бил на лечение в болница. Претърпял три операции: на 12.04.2019 г. (черепно-мозъчна), на 05.07.2019 г. (автокринопластика) и на 05.12.2020 г. (на лакътна става). За периода 12.04.2019 г. — 23.03.2020 г. бил определен като временно нетрудоспособен, а с Решение № 3343/30.09.2020 г. на ТЕЛК му била определена 74% трайно намалена работоспособност. Медицинската прогноза била за невъзможност за пълно възстановяване след претърпяното произшествие. На 18.02.2021 г. бил диагностициран с онкологично заболяване. Търпял е силни болки и страдания в продължение на дълъг период от време, извършил е и разходи във връзка с лечението си.

Ищецът поддържа чрез своя пълномощник предявения иск за заплащане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди с лихвите, а също претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът Г.Ф., гр. София оспорва допустимостта на исковото производство спрямо себе си поради липса на пасивна процесуална легитимация предвид налична застраховка за процесния автомобил със застрахователно дружество.

По съществото на делото оспорва исковете по основание и размер. Твърди липса на причинна връзка между произшествието и онкологичното заболяване на пострадалия. Прави възражение за принос в размер на 50 % поради непоставянето на светлоотразителен триъгълник според нормативните изисквания. Прави възражение за прекомерност на разноските. Претендира разноски.

Помагачът на ответника - ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК **** оспорва исковата молба и се присъединява към възражението за съпричиняване.

Доказателствата са гласни и писмени.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От представения Констативен протокол № К-201 от 12.04.2019 г. , Протокол за оглед на местопроизшествие и скица се установява, че на 12.04.2019 г. в гр. София около 13:00 часа т.а. с влекач марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. N **** и ремарке Семи Трейлър **** с рег. № *****, управляван от Г.С.Д., ЕГН *****, се е движил по бул. „Околовръстен път“ /северна скоростна тангента/ с посока от бул. „Ботевградско шосе“ към ж.к. „Люлин“ и в района на пътната връзка към Требич реализирал ПТП със спрелия пред него л.а. марка „БМВ“, модел „320д“ с транзитен рег. № 182М341, управляван от П. ХР. К., ЕГН *****. От същия протокол става ясно, че при произшествието водачът на л.а. марка „БМВ“, е пострадал и е настанен в болница „Пирогов“ с работна диагноза „политравма с опасност за живота“.

По делото не се спори, че към момента на настъпване на ПТП-то, за т.а. с влекач марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. N **** е бил налице валиден застрахователен договор „Гражданска отговорност“, сключен със ЗД „Б.И.“ АД – застрахователна полица № УРИ 5785 опд-61, със срок на валидност от 15.08.2018 г. до 15.08.2019 г.

Не се спори , че товарният автомобил е собственост на „СУПБЗН“ МВР.

Установено е, че ищецът е сезирал Гаранционния фонд с претенция на 05.11.2020 г. и с писмо от 28.01.2021 г. Гаранционният фонд е отказал определяне и изплащане на обезщетение поради липса на влязъл в сила акт на компетентен орган срещу сочения за виновен за процесното ПТП водач.

От приетата по делото комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, която се възприема от съда като дадена професионално и безпристрастно, се установява, че като следствие от удара П. ХР. К. е получил следните травматични увреждания: тежка черепно-мозъчна травма, изразяваща се в тежка контузия на мозъка, остър субдурален хематом в дясно, масивна травматична субарахноидна хеморагия. Контузия и подкожен хематом в дясно теменно на главата. Счупване на пето и шесто ребра в ляво и на шесто в дясно. Контузия на белите дробове. Счупване на лявата лопатка. Счупване на тялото на четвърти поясен прешлен. Като усложнения при пострадалия са се развили посттравматична енцефалопатия, лекостепенен централен отоневрологичен синдром, левостранна централна хемипареза. Контрактура на дясна лакътна става. Постконтузионен синдром.

Непосредствено след инцидента на 12.04.2019 г. пострадалият П. ХР. К. е постъпил на лечение в УМБАЛСМ „Пирогов“, където е претърпял оперативно лечение. Изписан е на 21.05.2019 г. На 02.07.2019 г. е постъпил за втори път в УМБАЛСМ „Пирогов“ за автокраниопластика и затваряне на костния дефект. Дехоспитализиран е на 07.07.2019 г.

На 02.12.2019 г. е постъпил за трети път в същата болница за освобождаване на десния лакътен нерв, остеотомия на дясна лакътна кост и артролиза. Изписан на 09.12.2019 г. Във връзка с развитите се усложнения са извършвани прегледи от психиатър, невролог, като е лекуван и арабулаторно, провежал е множество физиопроцедури, като лечението е продължило през 2020 г. При последния документиран преглед от специалисти през месец февруари 2022 е предписано лечение Милгамма и Нивалин и е дадена препоръка за балнеолечение и физиопроцедури.

През 2020 г. на ищеца е призната ТНР 74 % за срок от три години във връзка с черепно-мозъчната травма и нейните последици.

Поради диагностицирано онкологично заболяване и претърпяна хирургична интервенция, през 2021 г. му е издадено експертно решение на ТЕЛК с призната ТНР 100% за срок от две години.

В периода след възстановяването на съзнанието ищецът е изпитвал значителни болки и страдания.

Според заключението към настоящия момент ищецът е с оплаквания от уморяемост при продължително стоене, периодично забравяне и с изтръпване на ръцете и десния крак. Установява се левостранна централна хемипареза в лека степен, вертебрален синдром в торакален и лумбален отдел, както и флексна контрактура от 15 градуса на дясната лакътна става. По отношение на живота му, експертизата дава добра прогноза, но развитите се усложнения най-вероятно ще останат завинаги. Експертът-медик е категоричен, че представените от ищеца документи за разходи в размер на 7188,15 лв. са относими към

лечението му.

Според същата експертиза в автотехническата ѝ част, удара между т.а. „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. № **** и л.а. „БМВ“, модел „320“ е настъпил в най-дясната пътна лента за активно движение спрямо посоката на движение и посоката на огледа. Пътното платно е било сухо. Произшествието се е случило в светлата част на денонощието при нормална видимост. Лекия автомобил е бил спрял с дължината си по посоката на движение, като левия преден край е бил насочен и дори леко навлизал в средната пътна лента. Лекия автомобил е бил ударен отзад от тежкотоварния такъв.

Според заключението на експертизата, няма достатъчно данни относно времето на възникване на техническата повреда и какви са били последствията от нея спрямо управляемостта на автомобила, неизяснен е и периода от време от момента, в който лекият автомобил е спрял, до момента на удара. Няма данни за открит светлоотразителен триъгълник, но е възможна хипотеза при която водачът на лекия автомобил не е разполагал с достатъчно време да постави такъв.

Според КСМАТЕ водачът на товарния автомобил при нормална чистота на стъклото и нормално зрение е имал възможност да забележи лекия автомобил на поне 500 метра, като опасната зона за т.а. марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ е приблизително 101,21 метра.

Св. П.Т.М. /приятел на ищеца/ установява, че около месец след произшествието видял ищеца, който бил в инвалидна количка, с блуждаещ поглед, имал травма на главата и част от черепа му липсвала, бил неадекватен, не бил контактен и трудно изговарял думи. Посетил го отново през същата година, като състоянието му било на човек, който е изгубил живец, постоянно се оплаквал от болки и трудно говорел. След това се виждали често, а през пандемията се чували по телефона, като при срещите им виждал, че ищецът е обезверен и изпитва силни болки. Последно го е виждал преди седмица и ищецът вече бил активен, движел се и бил започнал работа, но все още имал блуждаещ поглед, забавяне на репликите и реакциите. След изписването за него се грижела жената, с която живеел, майка му също отишла при тях, идвал и рехабилитатор. Ищецът повече от година трябвало за него да се полагат грижи, не бил самостоятелен, като когато го посещавал, винаги някой му помагал да се придвижва и за тоалет. Това съсипвало ищеца и гой избухвал в рев. Рехабилитацията му продължила дълго, а състоянието му се отразило на отношенията с приятелката му, както и на финансовото им положение, тъй като той бил спрял да работи за съответния период, като им се наложило да взимат заеми.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 562, ал. 5 КЗ претенция за обезщетения за вреди, причинени от моторни превозни средства на особен режим, се завежда пред Гаранционния фонд, освен ако съответното ведомство по ал. 1 е указало на Гаранционния фонд друго.

По тези съображения съдът не приема за основателно възражението на ответника, че не е пасивно легитимиран да отговаря за вреди, причинени при управление на застраховано

МПС.

За ангажиране на отговорността на ответника следва да се установят следните юридически факти: 1. делинквентът виновно да е увредил ищеца, като му е причинил вреди, които от своя страна да са в пряка причинна-следствена връзка с противоправното поведение; 2. травматичните увреждания да са причинени при ПТП, при което е участвал водач на МПС на особен режим със сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и 3. да са настъпили твърдените имуществени и неимуществени вреди.

Въз основа на приетите експертизи, констативния протокол и протокола за оглед е установена фактическата обстановка при настъпване на ПТП-то, противоправното поведение на водача на т.а. с влекач марка „Мерцедес“, модел „Актрос“ с рег. N **** и ремарке Семи Трейлър **** с рег. № ***** Г.С.Д. /нарушение на чл. 20,ал.2,изр. Последно,според който водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението и на чл. 27,ал.1 от ЗДвП,където е посочено,че при наличие на препятствие на пътя то следва да бъде заобиколено / и последствията за ищеца от катастрофата.

Съдът приема за основателно възражението на ответника, че пострадалият е съпричинил вредоносния резултат като не е спрял в аварийната пътна лента,а в активната дясна лента. Горното е факт. Репликата на ищеца,че не е било възможно автомобила да бъде спрян още 2-3 метра вдясно не се възприема от съда,тъй като няма доказателства за липсата на техническа възможност за такова придвижване.

Относно непоставянето на светлоотразителен триъгълник, не е доказано от ответника, че ищецът е разполагал с необходимото време и възможност да го стори, заради което съдът отхвърля възражението в тази му част. Взимайки предвид тези обстоятелства, съдът установява съпричиняване от 30%.

Поради изложените съображения, съдът намира, че предявения иск за претърпени неимуществени вреди е ОСНОВАТЕЛЕН.

Неговия размер следва да се определи съгласно правилото на чл. 52 ЗЗД, което предвижда, че при непозволено увреждане обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

При определяне размера на дължимото обезщетение съдът следва да вземе пред вид характера и степента на уврежданията, претърпените интензивни болки и страдания през първите няколко седмици след злополуката и в дните след трите проведени операции, продължилите по-леки такива около година, а също неудобствата продължили около година– първоначално пълна невъзможност от самообслужване, а впоследствие затруднения при движенията и обслужването. КСМАТЕ не установява връзка единствено между произшествието и настъпилото онкологично заболяване у ищеца.

Факт е, че и към настоящия момент ищецът е с оплаквания от уморяемост при продължително стоене, периодично забравяне и с изтръпване на ръцете и десния крак.

Според експертизата развитите се усложнения най-вероятно ще останат завинаги.

Следва да се отчетат и двете решения на ТЕЛК, първото от които му определя 74% ТНР за срок от 3 години във връзка с черепно-мозъчната му травма. Второто решение е от 2021 г. и за срок от 2 години, но то е свързано в значителна степен с развитото се онкологично заболяване, което не е в пряка връзка с произшествието. Трябва да се отчете и факта на настъпилото частично възстановяване на пострадалия от уврежданията, но също и това, че е психически затормозен от преживения инцидент.

На основание изложеното, съдът намира, че искът за неимуществените вреди е основателен за сумата от 150 000 лв., а отчитайки 30% съпричиняване – 105 000 лв. Съдът намира този размер за справедлив и обоснован с оглед претърпените от ищеца болки и страдания, тяхната продължителност и интензитет и отговаря на принципа на справедливостта и социално-икономическите условия на живот в страната. Над уважения размер до претендирания от 220 000 лв. искът за обезщетяване на неимуществените вреди е неоснователен и следва да се отхвърли.

Претенцията на ищеца за имуществени вреди в размер от 7 184 лв. е изцяло основателен - доказан е от приложените писмени доказателства, а според експертизата тези разходи са в причинна връзка с наложилото се лечение и възстановяване на ищеца.

Лихва върху определения размер на обезщетението се дължи от - 27.11.2020 г., на основание чл.497, ал. 1, т. 1 КЗ поради което съдът следва да уважи начисляването на лихвата от тази дата до датата на окончателното изплащане на главницата.

Съдът отхвърля направеното възражение за прекомерност на разноските на ищеца.

Съобразно този изход на делото ответникът следва да заплати на адв. А.М. Д. сумата от 3774 лв. – адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА, а по сметка на СГС държавна такса в размер на 4488 лв.

С оглед изхода на спора ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 260 лв. и юрисконсултско възнаграждение от 300 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г.Ф. гр.София, ул.”**** да заплати на П. ХР. К., ЕГН *****, чрез пълномощника му адв. А.М. Д., със съдебен адрес: гр. София, ул. **** на основание чл. 562, ал. 5 от Кодекса за застраховането обезщетение за неимуществени вреди настъпили при ПТП на 12.04.2019 год. в размер на 105 000 лв. и имуществени вреди от същия деликт в размер на 7 184 лв., ведно със законна лихва върху посочените суми от 27.11.2020 г. до окончателното им изплащане и **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за неимуществените вреди над уважения размер от 105 000 лв. до претендирания такъв от 220 000 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Г.Ф. гр.София, ул.”**** да заплати на адв. А.М. Д. сумата от 3774 лв. – адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА, а по сметка на СГС държавна такса в размер на

4488 лв.

ОСЪЖДА П. ХР. К., ЕГН ***** да заплати на Г.Ф. гр.София разноси в размер на 560 лв.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ****, с адрес: гр. София, бул. **** - помагач на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в двуседмичен срок от уведомяването им пред САС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Съдия при Софийски градски съд: _____